Ετ. Υμῶν δὲ γ' εἴπης οἶδέ μοι κατειπάτω, | A | AL. *Potis ne vestrum est indicare quispiam,*
Πόθεν ἂν πριαίμην ῥῖνα μὴ τετρημένην. | | *Quanti haud vacivas praestinem aedes narium,*
Οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον, | | *Namque esse neilum censeo infelicius,*
Η κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν. | | *Quàm terere quae mox Cantharus voret rapax.*
Υς μὲν γὰρ ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων, | | *Iam sus canisve quale stercus egeras*
Φαύλως ἐρείδει. τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος | | *Statim expedibit: Hic nimis superbiens*
Βρενθύεταί τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ, | | *Altum sapit, nec postulat se mandere,*
Ην μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης, | B | *Ni trita totam per diem apposuero*
Ωσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην. | | *Velut subactam feminis rapam solent.*
Αλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς, σκέψομαι, | | *Sed aucupabo num famem compresserit*
Τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ. | | *Forem recludam paululùm, ne viderit.*
Ερειδε, μὴ παύσαιο μήποτ' ἐσθίων | | *Incumbe nauiter esui, nec desine*
Τέως, ἕως σαυτὸν λάθῃς διαρραγείς. | | *Disruptus usque donicùm fefelleris.*
Οἷον δ' ὁ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει, | | *En exsecrandus quale cernuans vorat,*
Ωσπερ παλαιστὴς παραβαλὼν τοὺς γομφίους. | | *Laxans molares ceu solet quinquertio:*
Καὶ ταῦτα τὴν κεφαλήν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως | | *Ad haec capútque motat & versat manus,*
Ωδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία | C | *Velut rudentum & funium serilia*
Τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας. | | *Qui crassa torquent ad rates onerarias.*
Μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν. | | *Vorax, scelestum, putidum spectaculum:*
Χ' ὅτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολή. | | *Quis hoc deorum iratus inuexit malum?*
Οἰ. Οὐκ οἶδ'. Αφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται, | | VER. *Nescio, neque esse Veneris apparet dea*
Οὐ μὴν Χαρίτων γε. τοῦ γάρ ἐστ'; οὐκ ἔσθ' ὅπως | | *Nec Gratiarum, tale mirum ni fuat*
Τοῦ τ' ἐστὶ τὸ τέρας οὐ Διὸς καταιβάτου. | D | *Monstrum expiandum prorsus Elicij Iouis.*

Σχόλια. Υμῶν δὲ γ' εἴπης.] πρὸς τοὺς ἀκροατὰς τὸν λόγον ὁ ποιητὴς ἄγαν εὐφυῶς ποιεῖται. Μὴ τετρημένην.] διὰ τὸ μὴ ὀσφραίνεσθαι τῆς κόπρου τῶν μυκτήρων ἀποκλεισμένων. Ωσπερ ἂν χέσῃ τις.] ἄνθρωπος δηλονότι, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις φησιν, οὕτως ἐσθίει τὸ ἀποπάτημα καὶ ὗς καὶ κύων, μὴ δεόμενοι τοῦ μάττεσθαι. Φαύλως ἐρείδει.] συντόνως ἐσθίει. οὕτω γὰρ φασιν οἱ Αττικοὶ πάντα ὅτι ἂν συντόνως γινόμενον. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων, καὶ ἐπερειδομένων ταῖς κώπαις. τὸ δὲ βρενθύεται, ἀντὶ τοῦ μέγα φρονεῖ.

BISETUS. Βρενθύεσθαι, ὥς φησιν Ευστάθιος, κατατρυφᾶν ἀλαζονικῶς. παρὰ τὸ βρένθος, τὴν ὑπερηφανίαν, καὶ ἀλαζονείαν σημαίνει.

CHR. Φαύλως ἐρείδει.] Quod Latini miserè, id est, valdè, φαύλως dixit. Scholiastes Graecus exponit συντόμως. Sed si vehementiam vox illa indicat συντόνως potius legerem apud illum Scholiastem. Nam & sic puto Euripidem de Polyphemo Cyclope dixisse φαγεῖν ῥυθμῷ τινί. Neque sudas id negare videtur, qui ait ἐρείδειν apud Atticos dici cùm aliquid magno nisu & vehementia fit. Aliàs φαῦλον apud Graecos multa significat. Nam & rude & impolitum saepè, & μοχθηρὸν & magnum, vt Sophocles in captiueis, εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικῶ τὰς ἔχω. Quin contrà pro paruo, vili & abiecto. Demosthenes contra Cononem, φαύλας πληγὰς dixit. Est etiam ῥᾴδιον εὔκολον & εὐχερές, qua notione hic accipi potest, vt & idem comicus dixit εἰ δὲ φαύλως ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν. id est, facilè & sine nisu aut labore. Est ergo hic φαύλως ἐρείδει, quod aliter dixerimus ἁπλῶς καὶ ἀπράγμως μάττεται. est autem Metaphora à remigantibus qui remis innituntur. Itaque siue συντόμως siue συντόνως exponas τὸ φαύλως, nihil interest. Nam vel sta- | E |
tim & facilè erit, vel σφόδρα & πάνυ. Hesychius emendandus ἐρείδει, συντόμως ἐσθίεις, lege ἐσθίει, neque dubito quin respexerit ille Grammaticus ad ea quae sequuntur, ἐρείδε μὴ παύσαιο. Sed & sudas ipsum ἐρείδειν dicit esse συντόνως ἐσθίειν. Suspicor ergo alludere Aristophanem per verbum ἐρείδειν (quod etiam est συνουσιάζειν) ad nefandam libidinem, & notari incestos mores Cleonis, de quo inferius plura. Τοῦτο δ' ὑπό.] Pro τοῦτο legendum putabam οὗτος ὑπό, vt ad Scarabeū referatur. Quod autem ait βρενθύεται, intolerandam superbiam & arrogantiam Cleonis notat, quem praeterea Scarabeum facit & παιδέρασ ἤν. Sic in Nubibus hoc verbi vsurpat de Socrate, βρενθύει τ' ἐν ταῖς ὁδοῖς, quod citatur etiam à Laertio.

Σχ. Ωσπερ γυναικὶ γογγύλην.] αἱ γὰρ γυναῖκες, ἵνα μὴ δοκεῖεν πολυφάγοι εἶναι, ἐκ τῆς πυκνότητος τῆς μάζης μικρὰς δὲ δοκούσης. ὀλιγοφαγίας δόξαν ἐμφαίνουσι, στρογγύλας ποιοῦσι τὰς μάζας ὡς γογγύλας, αἵ εἰσιν εἶδος λαχάνου. τὸ γογγυλίζειν τὸ περιστρέφειν. ἔστι δὲ καὶ γογγύλος λίθος. Αλλ' εἰ πέπαυται.] εἰ πέπαυται δηλονότι κορεσθεὶς ὑπ' αὐτῆς. Παροίξας] ὀλίγον διανοίξας τὴν θύραν. ὥστε ἰδεῖν μὲν τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραττόμενα, μὴ ὁρᾶσθαι δὲ ὑπ' αὐτοῦ. ἀνοίγει δὲ ἠρέμα, τὸ βλέπει εἴτε ἐσθίει, εἴτε πέπαυται. | F |

CHR. Γογγύλην μεμαγμένην] Mulieres enim ne videātur edaciores, turūdas rotūdas faciunt instar raparū, quae quia rotūdae γογγύλαι & στρογγύλαι dicūtur, vnde γογγυλίδες Theophrasto, & verbum γογγυλίζειν quod est μεταστρέφειν, vt in θεσμοφοριαζούσαις ait γογγυλίζας καὶ συστρέψας ἔπειτ' τὸ τορεῖος. Apud Hesych. in multis optimū Grāmaticū vsurpatur pro γογγύζειν & γρυλίζειν, i. grunnire, nisi codices sunt mendosi. Nam putem legendum γογγυλίζειν pro γογγυλίζειν. Quorsum enim rotūditas ad grunnitū? | G |